

Predmet: Boban Petković i Đorđe Simić - Orahovac

Okružni sud u Prizrenu sa sedištem u Požarevcu

Broj predmeta: K.br. 1/2007

Glavni pretres: 22. januar 2008.

Izveštaj: Sandra Orlović, posmatrač FHP-a

Glavni pretres je počeo čitanjem optužnice.

Saslušanje optuženog Bobana Petkovića

Optuženi Boban Petković je rekao da su njega tokom istrage u policijskoj stanici u Kruševcu nepoznati policajci, od kojih je jedan bio u civilu, nagovorili da prizna da je počinio ova ubistva. Rekli su mu da će biti nagrađen. Nije gledao šta je potpisao.

Postao je rezervni policajac u periodu kada je OVK prvi put preuzela kontrolu nad Orahovcem [jul 1998. godine- prim. posmatrača]. Zadužio je automatsku pušku i pištolj. To mu je dao Stevica Šaveljić iz Orahovca. Kritičnog dana, 9. maja 1999. godine, kao i prethodnih mesec dana, sa policajcima Sašom Čukarićem i Đorđem Simićem i još tri pripadnika MUP-a, čijih se imena ne seća, obezbeđivao je policijsku stanicu na izlazu iz Orahovca prema selu Velika Hoča. Tokom dana čula se pucnjava sa svih strana i bilo je nesigurno. U blizini mesta gde je on stajao bilo je dosta pripadnika Vojske Jugoslavije. U jednom trenutku jedan vojnik je ranjen i njega su zvali da dođe do mesta gde se nalazila vojska. Tada je video nekoliko vojnika kako trče za jednim čovekom [Ismailj Durguti] koji je dolazi iz pravca odakle se pucalo na njih. Taj čovek „je pao na livadu pored puta pre nego što su vojnici zajedno sa ranjenikom sanitetskim vozilom napustili mesto događanja“. Ubrzo nakon što je odvežen ranjeni vojnik, došli su pripadnici Posebnih jedinica policije (PJP). Kada je prišao tom čoveku on je video da je on nepomičan i da „krklja“. Okolo je bilo puno čaura. Čovek je imao zelene pantalone, zeleni sako i cipele do članaka. Nije imao nikakvu kapu na glavi. Nije imao oznaku UČK. Pozvao je Simić Đorđa, koji se nalazio na jednom malom brdu, na oko 20m vazdušne razdaljine. „Ubrzo je krkljanje prestalo“. Ubrzo nakon toga došao je istražni sudija Ilija Mojsić sa jednim lekarom i policajcem. Tokom uviđaja koji je obavio istražni sudija, pucalo se sa svih strana i bilo je veoma nesigurno pa se sudija sklonio 50m dalje.

Ubrzo nakon toga, krenuo je sa drugim policajcima u „polu-obruču“ prema kući odakle se na njih pucalo [kuća Sezaira i Šefkije Miftari]. Na nekih 30-40 m od kuće spazio je Sezaira Miftarija i na njega su otvorili vatru. Svi su imali bojevu municiju a ne samo on. Mislio je da se radi o teroristi. Uopšte nije video njegovu ženu Šefkije. O njenoj smrti je saznao tek na suđenju. Na pitanje tužioca i predsednika veća, zbog čega je na prethodnom prvostepenom suđenju rekao da je tek nakon otvaranja vatre video da se radi o ženi, rekao je da je tog dana nije video i da je za njenu smrt saznao tek na suđenju. U kuću Sezaira i Šefkije nije ulazio nikada. U ostalim kućama okolo nije bilo stanovništva jer su svi iselili. Prestali su da pucaju u pravcu kuće Sezaira Miftarija kada se iz te kuće više nije pucao na njih. Ni on niti bilo koji drugi policajac nisu ulazili u tu kuću. Nastavili su da pucaju desno od kuće gde su приметili neke kretanje nekih osoba. Borba sa teroristima se vodila tog dana do 16:00.

Nakon tri dana priveden je u SUP Prizren gde su ga ispitivali o ovom događaju.

Saslušanje optuženog Đorđa Simića

Optuženi Đorđe Simić je u kritičnom periodu bio aktivni pripadnik MUP-a. Zdravlje mu je narušeno zbog ovog suđenja. Leči se. Izjavio je da nije takav kakvog ga predstavljaju u optužnici.

Kritičnog dana on je bio sa saborcima Sašom Čukarićem i Bobanom Garićem na jednom uzvišenju, na oko 20m vazdušne linije od mesta gde je ležao Ismailj Durguti. Međutim, da bi se došlo do tog mesta odatle treba preći 150m. Kada je na poziv optuženog Bobana Petkovića došao do mesta gde je ležao Ismailj Durguti, u ruci je nosio svoj pištolj. Kada je prišao video je da čovek na zemlji „krklja“ i to mu se urezalo u svest i stalno sanja tu scenu. Optuženi Petković mu je oteo pištolj iz ruke i okrenuo mu leđa, tako da je zaklonio čoveka koji je bio na zemlji. Ne seća se da li je čuo da je Petković pucao u čoveka koji je ležao jer se tada mnogo pucalo u okolini, čak i sa mesta gde je bio njegov položaj. Petković mu je vratio pištolj kada su krenuli nazad, držeći pištolj za cev.

Na pitanje tužioca koji je pištolj imao i koliko metaka je bilo tog dana u šaržeru, optuženi Simić je rekao da je zadužio pištolj CZ 99,9mm a da je dolazeći prema Petkoviću u šaržeru imao najverovatnije tri metka u šaržeru jer je ranije tog dana pucao iz pištolja pa je isprazni šaržer. Inače, uvek je držao metak u cevi. Kada je nakon dva dana punio pištolj, u cevi nije bilo metka.

Komentar:

Tokom ispitivanja optuženih od strane veća, uočeno je niz ozbiljnih povreda Zakonika o krivičnom postupku. Nakon čitanja optužnice, predsednik veća nije pitao optužene da li razumeju optužnicu iako je to obavezan da učini. Tokom saslušanja optuženog Petkovića, predsednik veća nije insistirao da optuženi objasni razliku u iskazu koji je optuženi dao na ovom suđenju i u istrazi. Najbolji primer je momenat kada optuženi Petković objašnjava kako je prišao Ismailju Durgutiji koji je krkljao pa je odjednom prestao da krklja, dok je u istrazi izjavio da je pucao u Durgutija jer je video da se ovaj mučio.

Iako se iskazi optuženog Bobana Petkovića i Đorđa Simića ne podudaraju u veoma bitnim činjenicama, predsednik veća je propustio da odredi suočenje između njih dvojice. Naime, optuženi Petković tvrdi da nije oteo pištolj od Đorđa Simića i da je pištolj svo vreme bio u futrolji kod Đorđa Simića, dok optuženi Đorđe Simić tvrdi da je na mesto gde je ležao Ismailj Durguti došao noseći pištolj u ruci i da mu je pištolj iz ruke oteo optuženi Petković.

Predsednik veća je propustio da razjasni očiglednu nelogičnost u iskazu optuženog Petkovića koji je rekao da se ne seća da li je čuo pucanj Petkovića u Ismailja Durgutija. Nelogičnost proizilazi iz činjenice da jednostavni nije moguće da neko stoji u neposrednoj blizini nekoga ko puca a da ta osoba ne čuje pucanj. Dalje, nije pitao optuženog, da li je nakon što mu je optuženi Petković vratio pištolj, pogledao ka Ismailju Durgutiju.